

A MUNKA

VI. évfolyam. 15 szám.

Ára 24 fillér

Salgótarján, 1928. április hó 7

Husvét.

Irtta: Kossik István.

Közel ezerkilencszáz évvel ezelőtt indult kinszenvedéses útjára a názáreti ácsmester fia, vállán az akkori idők legmegszégyenítőbb jelvényével, a súlyos kereszttel, hogy bizonyosságot tegyen az örök Igazságról, azt diadalra juttassa, s a kereszthalál által megváltsa az emberiséget. Amikor a Koponyák hegyén ez az isteni rendelés beteljesedett, akkor még senki sem gondolta volna, hogy a nagy római világbirodalom, büszke császárai és polgárainak az összeomlását fogja előidézni, az a jeruzsálemi mélységes tragédia a gögös Róma szemében csak egy jelentéktelen szürke epizód volt s a pascha vasárnapi feltámadás a szegény halászokból s embernek nem számító egyéb szegényekből álló „gyülelészég” koholmányja.

A szegénységgel, alázatossággal, lemondással, de erős hittel hirdetett eszme, mint isteni örök Igazság győzött mindenek felett s a volt szegényfa az egész világot meghódító vallásnak, a kereszténységnek magasztos jelvényévé vált. Hatalommal, karddal csinált valóság alapítások a nagy világegyetemnek alig kis részét tudták megnyerni, sok közülök már régén megszűnt, mint ahogy megszűntek és összeomlottak azok a nagy hatalmak, birodalmak, melyeknek pogány császárai üldözték a szegénységet, alázatosságot hirdető szenthitertestvéiket, a legkegyelenebb kinszásokkal s legelrettetőbb halálnemekkel igyekeztek őket és

követőiket megsemmisíteni. Világrészek teremtődtek és világrészek tűntek el a föld színéről, hatalmas gazdag birodalmakat a feledés örök homálya takar, népek milliói éltek, alkottak és tönkretették alkotásaikat, világréngések, retentő háborúk dultak, pusztítottak embert, vagyont egyaránt, különféle népboldogító és népámitó eszmék keletkeztek, terjeszkedtek és megsemmisültek, de Jézusnak tudományt, erkölcsöt, művészetet s általában az akkori gondolkozást átformáló tanítása már kétezer esztendőn át él, alapja volt az emberiség kulturájának és az is marad mindörökké. Ez a tanítás milliók és milliók örök Hite, mely megerősítést nyert akkor, mikor az a hit a sziklába vajt sírgödör falait szétnyomta s megjelent belőle Jézus, mint az örök Igazság.

A husvét tehát Krisztus feltámadásának, mint az isteni örök Igazságban való hitnek ünnepe nekünk, szegény, elgyötört, tönkretett, nyomorba taszított magyaroknak pedig erre a hitre igen nagy szükségünk van. Szükségünk van rá, mert kétszeres ellenséggel is kell hadakoznunk. Hadakoznunk kell a külső ellenségek tömege ellen, kik országunkat szétdarabolták s ezáltal magyar véreink, testvéreink Golgota útját nyitották meg, megtiltották testvéreinknek, hogy legszentebb érzésüknek: magyarságuknak külsőleg kifejezést adjanak, elvették nyelvéket, iskoláikat, templomaikat, kulturintézményeiket, ütötték, börtözték, megcsufolták őket és teszik ezt mindinkább nagyobb bátorsággal a jelenben is, hajléktalanná, állástalanná tettek megszá-

mláthatatlan ezeket, elvették birtokait a gazdagabbaknak s elvették a szegények fertály-földecskéit s kitalították őket a borzasztó nincstelenségbe. S ezen embertelen eljárásuk, az igazságnak és a felebaráti szeretetnek ezen felrugasztásával még nem tartják művüket befejezettnek, mert állandóan agyarkodnak, állandóan koholnak és terjesztenek felőlünk hazug, aljas rágalomokat, minden törekvésük az, hogy az ezeréves hazánkból meghagyott kis csont jajt valahogy ne merjen lélekzeni, ne merjen élni.

Belső ellenségeink pedig itt hon sorvasztják a sziveket, szitják az egyenlenséget testvér és testvér között, lelkeinkre az irigység undok, büzös magait igyekeznek elhinteni, hogy szedjük el annak a magyar testvérünknek kezéből azt a darabka száraz kenyeret is, mely még valamiképpen megmaradt nála, meztelenre vetköztetik az erkölcsöt, sárba tiporják a becsületet és az erény szentségét, gazdasági életünkben a hirtelen és minél nagyobb megvagyonosodás, a Mammon arany trónusát csillogtatják meg a tisztességes, becsületes haszonnal szemben s beférkőznek a családi élet szentélyébe, hogy onnan a hófehér galambot: a boldogságot kiüldözzék.

Krisztus feltámadásának ünnepén mi elgyötört magyarok még a Kálvária nehéz útját járjuk, nekünk nincs még ujjongó feltámadásunk, mi a halleluját az örök isteni Igazság feltámadására énekeljük s szívünk rejtett zugában érezzük, hogy a feltámadás magasztosságától a már fogyó, erőtlenedő Hitünk miképpen kap új erőre, új reményre. Aki közülünk

megéri a Hitnek ezen megújítását, az az isteni Gondviselés felé nagy hálatelt tekintettel fordulva fohászkozik, hogy ezen isteni adomány terjeszkedjék el az összes magyar véreink szívébe, hogy el ne csüggedjenek a nagy élet-halál közdelemben, hanem feltétlenül tudjanak hinni az isteni örök Igazságban s hazánk feltámadásában.

Mi salgótarjániak pedig, akik a Golgota útján a rögebb ösvényt kaptuk s akik a magyar szenvedéseken kívül épen a husvét előtt látjuk a csüggedt, szenvedő bányászarcokat, kiknek börtje egy pár év óta mindig egybeesik a husvételőtti, hosszú böjttel, de nem husvétkor, hanem csak ősz felé szűnik meg, amikor a szénkereslet megindul, mi minden husvétkor még egy külön imát rebegünk az Égek Urához, hogy a mi bányásztestvéreinkre nézzen le könyörületes szemmel s az átlukasztott szentséges kezével simogassa meg a sápadt, kiaszott, szenvedő arcokat, hogy a feltámadás szent ünnepén ők is derültebb arccal énekelhessék a halleluját, csüggedő lelkükbe visszazálljon a Hit, mely kivétel nélkül minden magyar testvér lelkében kell, hogy táplálja a legfőbb reményességünket, minden kinunk, bajunk és gyötrelmünk megszüntetőjét a:

Magyar Feltámadást!

A sirbolt-szerződés.

Rothermere lord római tartózkodása alkalmával beszélgetést folytatott az olasz fasizmus vezérével, Mussolinival és ennek a reánk nézve nagy érdekességű beszélgetésnek részleteit közli most a világ legnagyobb napilapja, a Daily Mail. Eb-

A MUNKA TÁRCÁJA

Férfikönnyek.

Irtta: Heinz Vilmos.

A Rue de Seine-n elgondolkozva egy magas, elegáns férfi bolyongott.

Négy napja barangolja már ezt a csodás, nagy és könnyelmű várost, de addig még nem tudott betelni ragyogásból, mert új színek, új ismeretlen csodák tárultak elé s ő ment, kíváncsi és szomjas léptekkel s mégis valami nyomasztó érzéssel, amely szomorú hangulatot varázsolt még szomorubb arcára.

— Miért is jöttem ide? — Gynyanosan befelé mosolygott. — Miért? — Mintha nem tudná! No igen, tanulmány-utra jött ide. Régen vágott már Párisba, mert ez a város volt legsodásabb álma! Most végre boldogan tapossa lihegő, tobzózó földjét.

Hirtelen elpirult és szíve lázasabban vert erre, amire gondolt. Tanulmány-utra! No, persze, hogy arra. Hát nem arra is? Valamit mégis nem akart elismerni önmaga előtt: egy nő is hajította ide. Itt él Párisban hat éve, mióta ő elvesztette. Ez a nő volt életének legnagyobb boldogsága és reménye s ezt a nőt vesztette el hat évvel ezelőtt s különös... azóta önmagát sem találja meg..

Eltemette magát a mult sirjában és az emlékek édes és boldog pillanatai körülbroncsolják a szívét.

Maga előtt látta a leányt... Igen, a megtestesült tavasz volt. Karcsu és ingerlő bájakkal, csupa kellem, grácia. Aki elhaladt mellette, az megfordult utána. Egy borzó augusztusi délután volt, mikor megismerte s ez eldöntötte sorsát. Megesküdött, hogy ez a leány az övé lesz,

vagy sohasem nősül meg. Igen, akkor érezte meg igazán, hogy azoknak van igazuk, akik azt tanítják, hogy igazi szerelem csak az első látásra, rögtön születik meg. Bár rajongó, fiatal diák volt még, de szíve tele nem és mély érzéssel, kimondhatatlan szomjas vággyal a szerelem édes boldogsága után. Komolyan kezdett udvarolni a leánynak, de a leány hideg és közömbös maradt, szégyes és kiismerhetetlen volt, máskor még feltűnően kedves, de minden változatában, minden szerepében új, kíváncsatos és szép.

Látta, visszaálmodta, mikor még otthon boldog ketteshen, mint gyerekek, nem egyszer elpajkoskodtak. Látta szép, erélyes tekintetét, amikor olykor megszorította kezét és egy kicsit tulment a pajkoskodás édes határán. Hallotta a zongora panaszos dallamait s látta hófehér kezeit, mint végigfutott a sima billentyűkön s ő ott állott mellette és dobogó szívvel boldogan figyelte játékát. A séták, a kirándulások is be törtek az emlékezés kapuján.

A színház, a tánc és estélyek mámoros izgatottsága, az álmatlan éjjelek édes vergődése... minden... minden... S amikor már tele volt az a nagy és érzékeny szív fékezhetetlen és tüzes szenvedéllyel, nem bírta tovább... és bevallotta neki, hogy nagyon szereti és hogy mindig szeretni fogja. A leány nem is felelt és élénken maga előtt látta, — mint akkor is, — hogyan meredt szóttanul maga elé, mint egy hideg márványszobor.

Miután azonban nem egyszer és még hevesebben ismételte meg ezt a kínos és komoly jelenetet, a leány kissé kegyetlenül kijelentette, hogy nem szeret és így sohasem lesz a felesége, s

amikor utolsó reménye is rombadőlt, akkor bizott és remélt a legjobban. A szerelmes ember a legérdekesebb és a legtitokzatosabb, — gondolta. Reménytelen szerelméről bár látszólag lemond, de szíve titkos fiókjában véres és édes csatlát vivnak egymással újabb remények! Igen, emlékszik. Kinos és mégis milyen édes idők voltak azok! Fülébe csegett a leány édes kacagása, amely mindig olyan különösen hatott rá. Nagy, szürke szemű, mintha látta volna, hogy kapcsolódnak az övébe észbontó gyönyörrel...

És egyszerre váratlanul minden másképp és olyan szomorúan történt. A monarchia összeomlása után nemsokára francia csapatok szállták meg ezt a boldog földet és újabb sebeket ejtettek a szívére. A francia tiszték közül egy nagyon kellemes külsejű és nagyobbású tisztviselő rajtafelejtette a szemét a szép leányon és meleg, őszint barátságot tanúsított. És csoda, az a büszkeszép leány olyan hamar viszonzta ezt a barátságot. A barátságból szerelem és a szerelemből házasság lett. És az ő reményvilága végkép elsüllyedt a bánat tengerén! Emlékszik, milyen kinos volt, mennyit szenvedett! Azt hitte, hogy nem bírja ki.

A leány aztán férjével ideköltözött Párisba és azóta akar ő feledni. De gyenge és tehetetlen. Olykor szinte haragszik magára. Sokszor pedig előfordult hogy nem is gondolt rá s ilyenkor örült, hogy talán mégis elfelejtette. De most, hogy közelében van, érz, milyen dörén csalja önmagát... Vagy talán fel kellene keresni? Vajjon mit szólna? Eh, ostobaság! Csak nevétségessé tenné magát... Különben nem is tudja, hol lakik. Azóta úgy eltávolodtak egymástól. Soha hirt nem hallott felőle és ő sem adott magáról... És ha tudná, hol lakik? Nem, ah-

kor sem keresné fel. Csak nem fog hat év után ismét, még idegenben is, egy ilyen fájdalmas jelenetet megismételni? Soha!

De mit csinálna, ha épen most itt, szembe jönne vele? Elűzte ezt a gondolatot és meggyorsította lépteit.

S amint így tépelődött és a mult eseményeit idézte, a körülötte zugó nagy város zaja, az autótűlkölés, a lárma, minden teljesen elosont mellette s csak arra a gondolatra rezzent össze: valóban, hátha véletlenül találkozik vele?!

Ettől a gondolattól megdöbben.

S mégis, hogy közelében tudta magát, különös boldogság ömlött végig egész testén. Beismerte önmaga előtt is, nemcsak tanulmányutra jött. Érezte, még mindig, még most is szereti. És mégsem akart találkozni vele. Ez a két ellentétes érzés, mint valami örült képzelet futott végig szívében, agyában...

Befordult egy másik uccába, ahol illatos ák sorakoztak.

Az augusztusi nap a legmagasabban és izzóan perzselte Páris aszfaltját, s a fák illatai szerelmesen csókoltak el mellette.

Ment.

Epen egy új házhoz ért, amikor annak vasrácsos ajtaján egy gyermeklabda gurult a lába elé...

Felvette.

Benézett a kis kapun. Mire hirtelen egy szőkehajú, négy év körüli bájos leányka gazellaugrásokkal sietett felé.

— Ez az én labdám bácsil mondta franciául és bájos kedvességgel.

— Nem veszem el, kicsikém, neze, itt van!

Liptay B. Jenő.

Egyszer azt irtuk e lap hasábjain, hogy midőn eltávozik valaki körünkből akkor akarunk csak róla szívünk szerint írni, mert senki sem vádolhat így minket avval, hogy hizelegni akarunk, avagy hogy bizonyos hatalmi tekintetek befolyásolnák tollunk szántását.

Ismét eltávozott közülünk egy, akinek neve e lap élén ragyog, ismét elment egy, akinek eltávazása után a szívünket kell elővinnünk, hogy róla, személyiségének jelentőségéről írassunk. Neki szenteljük lapunk e külön részét, hogy ezeken a hasábokon örök emlékezés sorait vethessük papírra azoknak, akik szerették családjának, munkatársainak, szeretteinek s nekünk salgótarjániaknak.

Itt vonulnak fel e sorokban életének meredeken felfelé törekvő nehéz évei, társadalmi munkásságának meghatározó jelenségei, egyházi tevékenységének buzgó, hosszú sorozata, a mérnöknek hatalmas agyvelőből kipattant technikai alkotásai s az ifjúságért rajongó, az öszülő fűrtök alatt májust hordozó lelkének ezerszinű megcsillanásai.

Mi azonban itt az élen Salgótarján nevében szólunk, nekünk nem a részletekbe való hatolás a feladatunk, mi a sok cselekvés, a sok nemes gesztus, a sok sok eredmény isteni harmoniáját látjuk csak; a munka városának lapja a tökéletes munka diadalát látja Liptay B. Jenő életében, a munkáét, amely alkot, teremt, de ime rombol is. Boldogságot, nagyságot, Salgótarjának dicsőséget hozott ez munka, hogy az álmokba látott nagy tervek keresztül-vitelének idején letörjön egy férfi fizikumot, amely minden idegszálával, izomrostjával a jövődőkön, Salgótarján jövődjén dolgozott! Főlemelő derűt, meglepődést hozott ez a munka, hogy a szívek gyorsabb dobogásának idején elnémitsa Salgótarján egyik legnemesebb szívét. Jó tetteket, bizalmat, megbecsülést hozott ez a munka, hogy a husvéti lélekbékék idején elválassa földi hüvelyétől e vármegye egyik legnagyobb lelkét.

Sohasem hallottuk, hogy bármely kérdést is másként ítelt volna meg, mint a munka szempontjából, de ez a munkaszempont mégis át és át volt szöve érzésekkel, amelyek ott gyökereztek valahol egy gyöngéd nőlélek száz színben világító szeretetmelegében s egy kicsiny család két reményteljes vér-lélekutód rajongó ragaszkodásában.

Mint Salgótarján oly nagy súlyú vezető egyéniségének befolyással kellett bírnia a vármegye s a város minden ügyére ép úgy mint az igazgatása alá tartozó gyár minden lüktetésére. De ő nemcsak befolyást gyakorolt, de munkát folytatott, hogy e város társadalma magyar, munkássága nemzeti irányú, lakói meglepődettek lehessenek s nem történhetett mozdulás e kérdések terén, ahol Liptay B. Jenő ne állott volna elől a tudásával, gyakorlati érzékével, de főként emberszeretetével felvértezve!

Az ország egyik legősibb vármegyéjének megyeháza felfigyelt, ha ez a világlátókörű homlok egy-egy gondolatot röppentett ki a csonka vármegye sokszor igen nehéz műszaki, népmozgalmi vagy népművelődési problémáinak megoldására.

A város legszebb része az ő igazgatása alatti telep lett, amelynek vízvezetéke, csatornázása, építkezése, fásítása egy rendszerető, mindenre figyelő, mindent lélekkel intező férfi nagy akarásairól, képességeiről, tetteredményeiről beszél. A városháza volt az első, amelynek homlokzatáról szomoruan göngyölödött le a fekete lobogó, arról a városházáról, ahol annyiszor és annyiszor adott impulzust az alkotás megindítására, ahová mióta városháza a városháza, senki a képviselőtestületi tagok közül nem hordott annyi munkát, annyi tettkésztséget, gondolatot mint ő.

Az egyesületek, testületek hosszú sora, ahol csak Salgótarján nyomorát, szenvedését tanulmányozták, ahol az éhezőknek kenyeret, a munkátlanoknak munkát, a betegeknek orvost, a békétleneknek békességet kerestek, a vállaltalanoknak Istent mutattak mind mind ott látta ezt a férfit az élen, aki az emberi elesettség és szerencsétlenség látásán annyiszor könnyezett! Oh, hány egyszerű szegény támogatott lakásán van kitűzve a láthatatlan gyászlobogó, a jó ember, a jótevő, a pártfogó elbucsuzása alkalmával!

Haza hozták őt. Salgótarjának élt, itt fog nyugodni is köztünk, akiknek örök büszkeségünk lesz. A koporsóba zárt mulandó anyagot végig viszik a gyönyörű rendezett telepen, ahol minden kő, fa az ő alkotása s a virágos ablakok, amiket ő tett virágossá, bucsut mosolyognak majd utána. Fölsir Salgótarjának 'ízezer szempárja; ember rengetegét remegtet meg a keserű emlékezés, a fájdalmas bucsu feltörő zokogása s még lelke a szeretet szárnyain lebegve a magasságokból permetezi már a bucsu szellemkönyveit, megszólalnak a salgótarjáni református templom szellemharangjai, amiket úgy szeretet volna itt meghallani s csak odaát hallott meg....

mal kulatta az újításokat, kutatásai alapján egymás után készítette alaposan átgondolt előterjesztéseit felsőbbrendűséghez, melyek ha nem is kerültek kivételre, de mindenkor bizonyították az ő nagy koncepciójú tudását.

Sokat utazott, utazásai közben mindig figyelte az idegen országok gazdasági és műszaki fejlődését. Hazatérve igyekezett szerzett tapasztalatait hasznosítani.

Idejövetelek kezdte meg a társulat az acélgár gyökeres átalakításának terveit kidolgozni. Tág tere volt tervező tehetségének. Számos változatot dolgozott ki a gyár átalakítására. Amerikában a villamoság terén szerzett tapasztalatait most tudta igazán kihasználni, a gyárat a tulnyomó gőzüzemről villamos üzemművé alakítva át.

Az anyagtovábitás és elhelyezés problémáját, mely az egyre dráguló emberi erő miatt folyton súlyosodott, a szállító daruk egész sorozatának beállításával intézte el racionálisan.

A fokozódó termelés egyre fokozódó energiatermelést igényelt. Megtervezte és megépítette tehát az új kazánházat és generátortelepét, mely 6 drb. 400 m²-es Stirling-kazánjával, automatikus tüzelő és salakszállító berendezésével még ma is a legmodernebb ilyenmű üzemek közé számít.

Az elektrifikálás sürgősen megkövetelte egy nagy áramfejlesztő telep létesítését, mely két nagy egyenként 1800 lóerős gőzturbina beállításával meg is történt és nyomon követte a gőzgépmeghajtású üzemeknek fokozatos átalakítása villamos meghajtásra, úgy hogy ma már teljes egészében elektrifikálva van.

A háború minden gyárüzemről a lehetőség határáig felfokozott teljesítményt követelt. Ennek a követelésnek tett eleget, mikor új szerszámgépek beállításával, új munkafázis beosztással sikerült a termelést a megkívánt nivóra emelnie.

A háború után az igazgatói székbe kerülve, teljes erejével azon problémának szentelte magát, mely a fokozódó ipari verseny legégetőbb kérdése: sokat jól és olcsón termelni! A termelés gazdaságossága tétele az a vezérfonal, mely kilenc évi igazgatói működésén végigvonul.

Az eddig felsorolt érdemeknek inkább csak a szakemberek számára van jelentősége; aki azonban őt, mint telepfőnököt is meg akarja ismerni, az szálljon vissza emlékezetében a tíz évvel ezelőtti időbe és a gyártelep akkori és a mai képét állítsa egymás mellé! A munkásjólétnek és általános hygiénének lánglelkű apostola volt! Nem szűnt meg soha hirdetni, hogy a munkateljesítményben egyre fokozódó követelményeknek csak egy egészséges, erőteljes, a lehetőségig kedvező életviszonyok között felnőtt munkásgeneráció tud megfelelni, amelyet senyvesztő kórok nem betegsíteni el idő előtt. Ennek a vezérlő gondolatnak szolgálatában fogott hozzá a gyártelep gondozásához, melyet páratlan energiával, a legapróbb részletekre kiterjedő figyelemmel és egy évtizedekre szóló nagyvonalú programmal folytatott munkásságának utolsó percéig. Az egészséges új lakások száza, a kövezett gyalogjárók, a teljesen fedett csatornahálózat, a környék legjobb vizét szolgáltató vízvezeték, szennyvíztisztító berendezések és a telep fokozatos befásítása a főbb momentumai ennek a tevékenységnek.

Mind ezt a sok szép akarást, mind ezt a sok alkotó energiát derékban törte ketté a korai halál. De a munkabíró kéz a halálon túl is parancsolólag mutatja a megkezdett irányt és ha nagyot, szépet és jót akarunk a jövőben is alkotni, nem szabad mást tennünk, mint friss akarattal, hű odaadással haladni tovább az ő nyomdokain!

A salgótarjáni ref. egyház nagy halottja.

Súlyos vesztés érte egyházunkat. Liptay B. Jenő, a rimamurány-salgótarjáni vasmű r. t. igazgatója, kormányfőtanácsos, egyházunk illusztris főgondnoka, Budapesten, hosszas szenvedés után április hó 1-én este fél 10 órakor elhunyt.

A megboldogultban egyházunk egyik lelkes apostolát, főszólapát, minden szépet és nemesért lelkesedő vezérferfiát veszítette el.

Mérhetetlen a mi gyászunk! Eltávozására egyházunk életében pótolhatatlan ürt hagyott maga után. Rendkívüli agitáció, munkabírása, nagy áldozatkészsége, fáradságot nem ismerő lelkiereje tette lehetővé, hogy egyházunk fokozatos fejlődésnek és virágzásnak induljon.

Körütekintő gondossága, széles perspektívája, mely vallásos érzülete érlelte meg benne a kommunizmus követő időkben a nemzeti hagyományokhoz való ragaszkodást, a kálvinista hitélet elmélyítését; nem tévesztve szem elől ama nagy igazságot, hogy a kálvinista egyház mindig egyik főerőssége volt a nemzeti szabadságnak, Magyarország megerősödésének és jövődéli boldogulásának.

Egyházunk megértette az ő hívó szavát és nagy lelkesedéssel fogadta 1919 évben főgondnökká történt megválasztását.

Ebben a minőségében, dacára széleskörű elfoglaltságának, még fokozottabb ambícióval szolgálta egyházunk érdekeit. Híveink folyton növekvő száma érlelte meg lelkében azt a fenkölt gondolatot, hogy hozzáfogjon élete legszebb programjának megvalósításához, a református templom felépítéséhez.

A gondolatot nemsokára a tett követte.

Nagy érdeme, hogy az építéshez szükséges anyagok beszerzése s ezzel templomunk felépítésének megkezdése lehetővé vált. Az ő agitálásának köszönhetjük, hogy templomunk városunk egyik legszebb helyén épül.

Fájdalom, hogy az isteni gondviselés komoly munkásságának, életének de- len szolította el közülünk s így már nem érthető meg, hogy gyönyörködjék egyik legnemesebb alkotásában, nemsokára felépülő templomunkban, amelyből az orosz-lánrészt őt illeti s örökre az ő nevéhez fűződik.

Példája azonban nem maradhat hatás nélkül. Szelleme, lelke fokozottabb munkásságra serkent bennünket.

Mélyeségű fájdalomunk elviseléséhez adjon erőt az a tudat, hogy az ő lelke nehéz mi munkánk teljes megvalósításában a tulvilágon gyámolítani fog minket.

Aki a köteleltségű tudás és csüggedést nem ismerő munkásság mintaképe volt, mint szeretett főgondnokunk, arra méltán ráillik Pál apostolnak ama örök életű igéje hogy

„A nemes harcot megharcoltam, futásokat elvégeztem, hitemet megtartottam, eltétetett számomra az örökké tartó her- vadhatatlan korona”.

A salgótarjáni református egyház.

Liptay B. Jenő, az ifjuság barátja.

Deresedő fűrtje alól két világító, fürkésző, nevető gyermekszem nézett a világba; a meglett férfi daliás testében a gyermek fogékony és rajongó szíve dobogott; lázas tennivágyása, friss energiája az ifjuság szertelenségével és önmagát ki- mérni nem tudásával lobogott; nem tudtak annyi munkát reáruházni, nem tudott annyi munkát saját magára terhelni, hogy minden nap ne lett volna az irányító gondolata, egy kezdeményező lépése az if- juság számára!

1921. őszén az ő hívására kelt életre az acélgári cserkészcsapat, kicsiny pa- lánta a nagy, kusza embervetésben, hogy hat év alatt megizmosodjék, helyet és respektust kérve magának és alapítójának nemsokára helyi, de országos viszonylatban is! Egy ragyogóan szép zászlószentelés, kicsiny de meghitt otthon, négy feledhe- tetlen nyári tábor a főbb etapa-jai az ő cserkészmunkájának, de kevés a hely és rövid az emberi emlékezet, hogy felsor- rolják azt a számtalan esetet, amikor mint a csapatszervező testület elnöke szó- val és tettel, nagy befolyásával vitte, emelte a csapatot az erkölcsi és anyagi megerősödés felé! Neve és munkája a cserkészlet hivatott vezetői elöl is ismét- tés és tisztelt volt! a Magyar Cserkészszövetsé- g ismételtlen is meghajította előtte az el- ismerés és köszönet lobogóját.

Mély intuícióval látta meg a levante mozgalom magasztos céljait is a leven- tecsapatokat életrekelő lörvény nyomán pezsgő elevenséggel indította meg a mun- kát az acélgárban, elérve azt, hogy az Acélgári Levante Egylet egy éven belül mint szervezett minta, mint ver-

senyző fél követhető, de túl nem szár- nyalható példa lett minden, a mozgalom- mal foglalkozó szerv és egyén előtt.

Eppen ilyen szerető gondnal fog- lalkozott az iskola ügyeivel is. Minden- a legapróbb részlet is érdekelte, ami a tanuló ifjuság körül történt és hivatásos paedagógus sem olvashatta buzgóbban a magyar népoktatással foglalkozó cikkeket, mint azt ő tette. Minden szava, minden tette annak a meggyőződésnek a hitval- lása volt, hogy a jövő Magyarország ül a padokban és a nemzeti érzéstől át- hatott, ép lelkű és erős testű ifjuság a boldog és szabad magyar jövődől záloga!

Most megállt a szív, lezárult a szem, halálba merevült a dolgozó kéz. Nem biz- tat, nem int, nem buzdít többé és ifju fejek, töretlen fényű fiatal szemek hajol- nak könnyezve egy nyitott sír fölé! Mély- séges az ő bánatuk, mert nem a nagyha- talmu főnököt, nem a parancsoló erőt si- ratják, hanem a jóbarátot, a testvért, a megértő és gondviselő apát, a gyermek- lelkű férfit, akiről olyan nehéz elhinni, hogy már nincs többé! Ma könnyekkel adózunk Liptay B. Jenő emlékének, de az idő távlatában egyre jobban, egyre gigantikusabb méretekben fog kibonta- kozni az ő ifjuságnevelő munkája és ré- gen porrá omlik a mulandó test, ami- kor erős, büszke és szabad magyarok száza fogják hirdetni, vallani az ő lelké- ből átsugárzott eszméket: a hazaszerete- tet, Istenfélelem és becsületes munka szentháromságát!

R. A.

Özv. Liptay B. Jenőné szül. Kubányi Emilia ugy a maga, vala- mint gyermekei: Pál és Jenő nevé- ben mély fájdalommal jelenti, hogy forrón szeretett férje

nemes Liptay B. Jenő

a Rimamurány Salgótarjáni Vasmű Rt. salgótarjáni acélgárjának igaz- gatója, m. kir. kormányfőtanácsos, a salgótarjáni református egyház felügyelője, Nógrád és Hontvármé- nyék közigazgatási bizottságának tagja stb. stb.

folyó hó 1-én este fél 10 órakor, munkás és önfeláldozó életének 50-ik, boldog házasságának 21-ik évében, hosszas szenvedés után Bu- dapesten az Urban csendesen el- hunyt.

Béke lebegjen áldott porai felett!

Özv. nemes Liptay B. Pálné edes- anyja, nemes Liptay László, nemes Liptay Katinka férjezetett dr. Szabó Károlyné testvérei. Dr. Szabó Ká- roly, Megela László és neje szül. Kubányi Buba sógorai, illetve só- gornője. Továbbá Fiedler, Wabrosch családok.

A Salgótarjáni Acélgári Felügyelő és Munkás Olvasóegylet mély fájdalommal je- lenti, hogy szeretett védnöke Méltóságos

nemes Liptay B. Jenő

okl. gépészmérnök, m. kir. kor- mányfőtanácsos, gyárigazgató, fo- lyó évi április hó 1-én este fél 10 órakor hosszas szenvedés után az Urban csendesen elhunyt.

A elhunyt egyetünk lelkes és pótolhatatlan támogatóját veszi- tette el, aki egyetünk működé- sében minden alkalommal öröm- mel és szeretettel vett részt, nagy tudásával és végtelen embersze- retetével annak irányítója, istá- polója volt. Szeretett védnökünk emlékét hálás kegyelettel fogjuk megőrizni.

Áldás és béke lengjen porai felett.

Acélgári Olvasóegylet.

A Salgótarjáni Acélgári Tiszti Kaszinó mély fájdalom- mal jelenti, hogy méltóságos

nemes Liptay B. Jenő

okl. gépészmérnök, m. kir. kor- mányfőtanácsos, gyárigazgató, 1928 április hó 1-én hosszas szen- vedés után elhunyt.

A megboldogultban kaszinónk nemcsak agilis Elnökét, hanem egyben nagylelkű pártfogóját is veszítette el, ki társadalmi életünk kimélyítése érdekében fáradszat- lanul apostolkodott.

Emlékét hálás kegyelettel őrizzük.

A Rimamurány Salgótarjáni Vasmű Részvénytársaság sal- gótarjáni acélgár tisztviselő és al- tiszti kara, valamint munkásszemé- lyete, mélyen megszorodva jelenti, hogy szeretett gyárigazgatója

Liptay B. Jenő okl. gépészmérnök, magy. kir. kor- mányfőtanácsos 1928. évi április hó 1-én este fél tíz órakor Budapesten hosszas szenvedés után elhunyt.

Liptay B. Jenő

okl. gépészmérnök, magy. kir. kor- mányfőtanácsos 1928. évi április hó 1-én este fél tíz órakor Budapesten hosszas szenvedés után elhunyt.

Emlékét szeretettel és soha el nem muló hálával fogjuk megőrizni.

A Salgótarjáni Takarékpénz- tár Igazgatósága, felügyelő- bizottsága és tisztviselőikara mélyeségű fájdalommal jelenti, hogy Méltóságos

Liptay B. Jenő

magyar királyi kormányfőtanácsos, a R. S. V. R. T. acélgári igazga- tója, takarékpénztárunk igazgatósági tagja április hó 1-én, hosszú, su- lyos szenvedés után elhunyt.

A megboldogult a legnehezebb időkben kifejtett nehéz, uttörő mun- kásságával közzgazdasági életünk te- rén el nem muló érdemeket vivott ki. Benne a legjobb barátot és a leglelkesebb munkatársat vesztet- tük el.

Emlékét igaz szeretettel őrizzük meg!

A Kisterenyi Takaréék és Hitelbank R.-T. igazgatósága, felügyelőbizottsága és tisztvi- selőikara mélyen megrendülve je- lenti, hogy Méltóságos

Liptay B. Jenő

magyar királyi kormányfőtanácsos, a R. S. V. R. T. acélgári igazgatója, intézetünk elnöke április hó 2-án, hosszú, súlyos szenvedés után el- hunyt.

A megboldogult a Kisterenyi Ta- karék és Hitelbank R.-T. megalapi- tása óta az intézet érdekében kifejt- tett értékes munkájával el nem muló érdemeket szerzett.

Emlékét igaz kegyelettel őrizzük meg.

Mansz salgótarjáni osztálya városunk feledhetetlen volt jövevénye Liptay B. Jenő elhunytától érzett részvétből a f. év április hó 3-ára tervezett műsoros tea-délutáni elhalasztotta és azt 10-én kedden d. u. 5 órakor tartja meg a r. hath. Olv. kör termében. Az Elnökség ezúton kéri a tagokat, hogy vendégeikkel minél nagyobb számban megjelenésveskedjenek.

Az ipartestületi reform a budapesti kamarában. Az ipartestületek reformjáról és az Országos Kézműves Testületől készült törvénytervezetel folytatásául a napokban a késő esti órákba benyúló szakértekezleten tárgyalta Bittler János kormányfőtanácsos elnöke alatt a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarában a budapesti ipartestületek kiküldöttjei. A nagy anyagot Szávay Gyula kormányfőtanácsos, kamarai főtitkár és Moór Jenő titkár referálták. A kétnapos ankét igen alaposan, pontról-pontra lefolytatta az egész nagy törvénytervezetel s ahhoz számos módosítást ajánlott, amelyek azonban teljesen összhangban vannak a kereskedelemügyi miniszter tervezetével lényegével. A sokszor széles kereteket öltött vita végig igen tartalmas és nívós volt és azokból teljesen hiányoztak azok a szélsőséges követelések, amelyeket a közvéleménybe egyes az ipartestületeken kívül álló laikus tényezők dobtak be, de amelyekkel a komoly ipartestületi vezetők nem azonosították magukat. A két napos ankét anyagát egyenként május 3-án a kamarai elnöksége a kamarakerületi ipartestületi értekezlet elé terjeszti, amelyen nemcsak a budapesti, hanem a Pest-, Fejér-, Nógrád és Hontvármegyei összes ipartestületi is résztvesznek.

A salgótarjáni r. k. plebánia felhívja a híveket, hogy a vallásos kör-

menetek méltóságának megőrzése érdekében a következő sorrendet sziveskedjenek megtartani: 1. Keresztívő. 2. Iskolák: a) elemi fiu- és leányiskolások. b) polgári fiu- és leányiskolások. c) gimnázisták. d) levették. e) cserkészek. 3. Leánykongregáció. 4. Felnőtt leányifjúság. 5. Ebredők. 6. Tűzoltók. 7. Ipartestület. 8. Nagyvállalatok csoportjai. a) bányászok. b) acélgyáriak. c) Hirschgyáriak. 9. Kat. Olvasókör és a többi kat. férfiak. 10. Ker. Szocialisták. 11. Máv. alkalmazottak. 12. Postások. 13. Pénzügyőrség. 14. Csendőőrök. 15. Vámőrök. 16. Lövészek. 17. Énekesek a kántorral. 18. Katonai diszszakasz. 19. Urnapján virágszóró leányok. 20. Papság. 21. Kegyeróság. 22. Katonai tisztikar. 23. Városi képviselő. 24. Egyéb köztisztviselők. 25. Kat. Nőegylet. 26. Rózsafüzér társulat. 27. Kat. asszonyok. A vallásos körmenet külső, bátor megvallása a belsőleg érzelt áhitatnak, azért szorosán az istentisztelethez tartozik. A körmenet egyszersmind férfias kinyilvánítása annak az ősi kath. elvnek, hogy a vallás nem magánügy, mellyel csak a kamarába, vagy templomba lehet elbujni, hanem igenis közügy a vallás, melynek magasztos igazságait bele kell vinni az élet minden megnyilvánulásába, hogy megneveltsék és megszentelje a lelkét szegénynek és gazdagnak, munkásnak és munkaadónak egyaránt. Azért szükséges, hogy a körmeneten résztvevők lelkét komolyság, fejelemérzet és szent áhitat töltse el. — Felkérünk minden katolikust, hogy a megfelelő helyen vegyen részt a körmeneten s ne a járdán álldogálva akadályozza a forgalmat. Tekintve hűveink nagy számát és a rendet, a menetbe a nyolcas sorok betartását kérjük — asszonyok csoportjában is.

magyar akarásba forrasztja össze a széttagolt magyar nemzetet.

S ha eljön az a feltámadás, amely az egy Isten hívésével, az egy igazság reménységével fogja visszaszerezni Szent István országát, ezer éves aranyalmáját, amidőn elszakított magyar Véreink újra az édes magyar haza keblére borulhatnak, az lesz az az igazi feltámadás, amely ma minden magyar ember reménysége, amikor egy szívvel és egy ajakkal fogjuk az Istenember magasztos Hymnusát a magyar feltámadás napján énekelni.

Kuster Lajos.

nek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t.-c. 147., 150., 170. §§.; 1908: XL. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni (1908 XL. 25. §.)

Salgótarján, 1928. február 26. n. Zelenka Ottó s.k. kúr. bírói elnök. A kiadmány hitelűl: Csomor telekkönyvezető.

A salgótarjáni kir. járásbírói mint telekkönyvi hatóság. 3761/1927. tk. szám.

Arverési hirdetmény-zivonat.

Szappan György végrehajtó, végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság utóajánlatra az újabb árverést 2.158.000 K. 172 P. 64 fill. tökekövetelés és járuléka behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbírói területén levő, Mátraszöllös községben fekvő s a szöllősi 100 sz. tjkvben A 1 sor 103 hrsz. (ház, udvar és kert 439 □ öl) ingatlanból Szappan János B. 5. a. (1/3) illetőségére 397 pengőben. Ugyanazon tjkvben A. 1. 2., 3., 5., 8., 9., 16. sz. 391., 648., 347., 321/b. 444/a. 414/c. hrsz. (szántóföldek és rétek) ingatlanból Szappan János B. 5. a. (1/3) illetősége, 1637 pengőben. Ugyanazon tjkvben a + 3 sor 1318/a. hrsz. (szőlő) ingatlanból Szappan János B. 5. a. (1/3) illetőségére 165 pengőben és végül azon tjkvben a + 4 sor 1318/c. hrsz. (szőlő) ingatlanból Szappan János B. 5. a. (1/3) illetőségére 204 pengőben ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1928 évi április hó 12 napján délelőtt 10 órakor Mátraszöllös község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 1/10-át bánatpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldött-

Feltámadunk!

Ismét elérkezett a kereszténység legfenségesebb ünnepe, hitünknek szent tükre, örök életünk záloga, a feltámadás, a soha el nem mulás, a szellemi s testi megdicsőülés napja: a husvét ünnepe. Öröm érzete kel a szívemben s méltó megülésére készülődik a hívők sokasága, hogy nyilvános tanubizonyosságot tessen szent hitünk mellett. A természet megújulásának, virágfakadásának időszakán ünnepeljük az ünnepek Ünnepeit, az örökkévalóság renaissance napját, amidőn a lelkek hívésével, a szívek repeső dobbanásával éneklünk Alleluját a feltámadt Istenembernek. A szeretetnek összekapcsoló, lelkeket összeforrasztó ereje hatja át az emberiséget, mert hiszen a megdicsőülés örökéletének csodásan szép gondolata nem csak a kereszténységnek, hanem az egész emberiségnek jövőbeli reménységének kincsés záloga. Szeretethen egyesülnek e napon a köznapi élet göröngyös útján botorkáló, az élet terheitől roskadó, megtépázott, megrugalt embertömegek, hogy lefojtott életkeserőségüknél, megkínzott vágyaik, szárnyaszegett reményeik a feltámadás reménységében, az örök béke és az örök szeretet előjövendő boldogságában nyerjen vigaszt és nyihulást a földi lét, az élet súlyos jármának, igájának további türelmes elviselésére.

Szenvedésekkel verejtékező, nyomorúságokkal terhes az idő méhe. A természet koronája, a teremtés remeke, az örökkévaló képmása: az ember a földalmak tövises országútját járja s mindenfelől a kulturális s a gazdasági sivartalanság reménytelensége rémlik eléje. Az élet torz képe vigyorog a küzdéstől mély barázdákat vont emberi arcba s gunyos vigyogásban, kaján nevetésében a lét mélységeinek megdöbbenő, szívet szaggató, lelket facsaró képe káprázik előtte. A lelkeket megüli az elfásulásnak köde, az agyakat a gond nehéz, nyomasztó felhője s a keresztényi akarat óriási energiája képes csak arra, hogy áttörje a szellemi béklyó azon súlyos bilincseit, amelynek alig elviselhető terhét görnyedve vonszolja az emberiség.

De e napon mintha mégis könnyebbnek éreznék az élet jármát. Az Istenember lényes arca, glóriás alakja szívünkbe önti a reménység ama balsamcseppjeit, amelyek gyógyító irral vonják be az emberiség vonagló, véres szívét: A feltámadásnak szent estéjén, amidőn a földi sálaktól, a földi szennytől megtisztult lelkünk örvegyedve énekel Hozsannát az örök halál legyőzőjének. Szemünk réve-

deve tekint ama magyar Horizont felé, amely jelzi a szétdarabolt, szétszaggatott Hazánk határait. S a dicsőséges Allelujába könnyünk hull, ujjongó szívünkről a fájdalom véres cseppjei hullnak le, mint a magyar fájdalom véres, zokogó gyöngyei, ha azokra az édes véreinkre magyar testvéreinkre gondolunk, akik a feltámadás magasztos estéjén is az idegen járom igáját hurcolják. Ők is zengik a feltámadás magasztos Hymnusát, de éneklünkben az ényomott magyar keserűség vibrál, hogy eljön-e számunkra a magyar feltámadás piros hajnalhasadása, fényes ragyogása? Ők is ünnepelnek, de ünneplésükben halk melódiák hangzanak, amelyek egy régibb, egy boldogabb magyar Allelujáról susognak. Ők is körmenetekben hordják vállaikon az Istenember diadalbogarós szobrát, de ugyanakkor összetört szívvel, megtört lélekkel gondolkodnak arra a magyar feltámadásra, szent vágyaik céljára, amelynek leendő elővetete táplálja csak jövőbeli reménységük pislákoló mécsesét.

E szent ünnepen, e magasztos nap hajnalhasadásakor szálljon be szívetekbe a magyar reménységnek hófehér galambja. Vérző szívetek hulló vércseppjeit, fátyolos szemetek keserű, sós könnyeit, vergődő magyar lelketek zokogó sirását áldozatul ajánljátok fel a feltámadt Istenembernek. Emeljétek fel zokogó reménységtek az Ur számolyához, hogy e szent napon nyissa meg irgalmának bőséges forrását s magasztaljon fel mielőbb beneteket én édes magyar Véreim! Kersergő szívetek zokogó sirása helyett diadalmas örömhözsannát hozzon hozzánk a kőbor magyar szél. Örömeiket, amely újra egy magyar szívbe, magyar lélekbe,

Kapható már a tavaszi hortobágyi juhturó és keverturó

védjeggyel.

5 kgr.-os vagy nagyobb bödönökben, postán utánvétellel az Orsz. Magy. Tej-szövetkezeti Központnál Budapest, I., Horthy Miklós ut 119./121.

*A kereskedő nem ér rá minden vevőt külön megbírni, hogy mily hávértől-
ket őhajt. Ezért az értelmes háziasszony kifejezetten*

Valódi Franckot

*a kávédarálóval "kér".
Csak akkor biztos ab-
ban, hogy hávéja mindig
jól fog ueleni.*

Nedobjael

az üres cipőkrémes dobozokat, mert

ingyen kap

1 tele doboz eredeti angol recept alapján készült „VESTA” cipőkrémét

6 üres „VESTA” dobozért ott, ahol azokat vásárolta.

Kapható a következő üzletekben:

SALGÓTARJÁNBAN:

Friedmann Lipót	Kluka Pál
Gasparik János	Koch Imre
Gecheit József	Korn István
Gecheit Kálmán	Marosi Imre
Grosz Miksa,	Morica György
Grün Lajos	Rusznák Sámuel
Gutfreund Antalóné	Schlesinger Sámuel
Hrnáková Károly	Steiner K. Lenke
Klein Gizella	Ullmann Frigyesné
Klein Ignác,	Wilhelm S.-né

Somoskőújfaluban:

Czibula Sándor	Hartl György
Fried Ernő	ösv. Kähr Sándorné

Képviselet és főlerakat:
GRÜN LAJOS

Salgótarján, Fő-u. 326. Telefonsz. 36.

Hasszorulás, rossz emésztés, erős bomlási és erjedési folyamat a gyomor-bélhuzamban, bélbaktérium- és gyomorsavtúltengés, a nyelv gyulladása, az arcborón és a háton mutatkozó kiütések, valamint karbunkulusok a természetes „Ferenc József” keserűvíz használata mellett visszafeloldódnak. Számos gyakorló orvos a Ferenc József vizet már évtizedek óta mindkét nembeli felnőtteknek és iskolás gyermekeknek kitűnő sikerrel rendel. Kapható gyógyszerárakban, drogeriákban és fűszerüzletekben.

Ma már senkinek sem mind-egy, hogy a mindennapi kávéja miből készül, amióta Franck Henrik Fiai r. t. Budapest, közismert világcég piacára hozta a „Valódi Franck kávépötléket” amely hazai gyárakban Mosonszentjánoson és Nagykanizsán készül. A kávé zamátját finomabbá teszi, szép aranybarna színt ad neki és emellett kiadóságánál fogva rendkívül olcsó is. Ma a „Valódi Franck kávépötlék” a gazdaságosan gondolkodó káziasszonyok közkinccsét jelent, neve pedig minden háztartásban fogalomává vált.

Véglegesen összeállították a biboros hercegprímás által vezetendő zárandoklás ünnepségeit és programját. A biboros hercegprímás — mint ismeretes — vezeti első ízben a magyar katolikusokat zárandoklásban az Örökvárosba. A zárandoklás rendező Országos Katolikus Szövetség véglegesen összeállította az április 29-én Budapestről kiinduló zárandoklás végleges programját, mely szerint a magyar katolikusok ezen inopzans zárandoklóját méltó lesz a szentévi zárandoklathoz, amikor is többszázán és ezen mentek le Rómába. A szervezés munkája már nagyban folyik és a vidéki plébániáktól és egyesületektől, nemkülönben a községek előjáróságától tömegesen érkeznek érdeklődések, amelyek azt mutatják, hogy Serédi biboros hercegprímás által vezetendő nagy nemzeti zárandoklás inopzans módo fog lezajlani. A zárandokok megtekinthetik az Örökvároson kívül Velencét, Firenzét, Bolognát és Loreto-t s aki akar, az még kirándulhat Nápolyba, Pompeibe, Szarentóba és Capri-szigetere. A tömeges érdeklődésekre való tekintettel kéri az Országos Katolikus Szövetség, hogy mindazok, akik részt ohajtanak venni ezen a zárandoklásban, minél előbb jelentsék be ohajukat a Szövetség központi irodájába (Budapest, IV. Ferenciek tere 7.) A zárandoklás részvételi díja III. osztályon 310 Pengő, II. osztályon 470 és I. osztályon 700 Pengő, III./b osztályon pedig 210 Pengő.

Felhívás a községek előjáróságához. Nemzeti Becsületként kezelendő átiratban kerestük meg az Előjáróságokat, hogy a Szabadság-téri országzászló kitűzéséhez minden község temetőjéből a hősi halottak sírjáról, vagy történelmi helyről összekeverve és pontosan félkilogramm földet küldjenek meg egy szent halom létesítése céljából. Hogy szent földhöz emelkedjék ki az országzászló, amelynek zászlótartóját szöszékekkel kapcsolatban oldották meg művészi és mesteri kezek. Átiratukban tüntessék fel honnan való a megküldött föld, hogy ezek összegyűjtve okiratul szolgáljanak a szent föld történelmi igazolására. A zászlótartó árbócába a csonkaország valamennyi községének és a 63 vármegyének nevével ellátott bronz zászlószögét helyezük el. Tömegesen érkeznek hazaszeretettől áradó sorok kíséretében a külgemények. A sürgősségre való tekintettel ezuton is felhívjuk a t. Előjárókat, hogy a félkilogramm földet április 15-ig a gyűjtőhelyre (Országos Mezőgazdasági Kamara, Budapest V. Szabadság tér 10. címre) küldjék fel, mert az ország zárandoklalmából nem hiányozhatik egy község szent röge sem. A mulasztásért nem vállalhatja saját személyében egy előjáró sem a felelősséget, ha késedelem miatt a község szent röge kimaradna a szent halomból. A Szabadság-téri országzászló kitűzését előkészítő bizottság.

Harc a kontárak ellen. Mióta az építkezések nagyobb erővel megindultak, országos problémává lett a kontár építkezők elleni harc, amely most a Mérnöki Kamaránál is sok tárgyalásra adott okot. Kétségtelen, hogy akkor, amikor az egész országban vehemens erővel indulnak meg az építkezési munkálatok, sokkal nagyobb szükség van az elővigyázatosságra és ellenőrzésre, mint kevés munka idején, mert akkor, amikor minden vonalon építkeznek, a sok szakmunkás kö-

URAIM!

Salgótarján, Ujtelep 25 szám.

A tavaszi, nyári ruhaszükségletet már megrendelhetik, a legújabb szövetek már megérkeztek, mely anyagokat a legerősebb árban bocsátom a n. b. közönség rendelkezésére, kedvező fizetési feltételek mellett.

Minden e szakmába vágó munkát elvállalok mérték szerint: U. m. papi és uri, valamint egyenruhák készítését.

Teljes tisztelettel:
LÓRINCE ISTVÁN
férfi szabó.

zött elvész az a kontár, aki csak használatból, de minden felelősségérzet nélkül végzi munkáját. Különösen fontos ez a kérdés a bérházak építésénél, valamint gyárak és üzemek építésénél, szóval mindazonokon a helyeken, ahol emberéletben eshet kár a kontárkézek munkája nyomán. Manapság ugyanis divatossá vált az építési vállalkozás és egész sereg fiatal ember szaladgál szerte az országban, akik építésznek, mérnöknek és építőmestereknek adják ki magukat, munkát vállalnak, jól lehet nincsen képesítésük, sem végzettségük, csupán egyszerű vállalkozók, akik abból akarnak nagy üzleti hasznot szerezni, hogy kontár munkával becsapják a hiszekegy építkezni akarókat. Természetesen ezek a kontár vállalkozók, akik ellen most a budapesti mérnöki Kamara erélyes harcot indított, rendszerint egy képesített építőmester neve mögé bujva vállalják fel a munkát, de valójában ez az építőmester csak cégérnek szolgál és nem vesz részt magában az építkezésben. Ebből persze bajok származnak és a hatóságok sajnos csak akkor indítanak szigorú vizsgálatot, ha már megtörténik a baleset, vagy a szerencsétlenség. Ezért figyelmébe kell ajánlunk minden építkezőnek, hogy jól nézzék meg, kívül állnak szóba, mikor átadják a munkát valamelyik építési vállalkozónak. Nagyon fontos, hogy az illető maga vállalja a munkájáért a felelősséget és ne tolassza át olyan személyekre, akiket a későbbi vizsgálat során már nem lehet előkeríteni.

Lukács BUTORÁRUHÁZA

Budapest, VII., Rákóczi-ut 18.
Bejárát: Dohány-ut 15.
Telefon: József 419—04.

BUTOROK

Hálók, ebédlők, uri szobák, szalon- és konyhabutorok óriási választékban **részletfizetésre is** kaphatók.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

7. Sz. 8. V.	9 hétfő	10 kedd
FELTÁMADÁS Főszerepben: ROD LA ROCQUE.	KALAND A BOMBAGYÁRBAN. Fősz. ZORO és HURU FELSŐTIZEZREK Főszerepben: RAMON NOVARRO.	NÁSZÉJSZAKA A HÁZTETŐN Menyass: ony rablás Főszerepben: Rudolf és Joseph Schilkraut.
Kezdeté hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 5, 7 és 9 órakor.		

ÁLLANDÓ képkiallítás

Tisztelettel hozzuk a nagyérdemű közönség szives tudomására, hogy **helyben, Fő-utca 407. sz. alatt** (Borvan ház) bizományi lerakatot létesítettünk. Eredeti olajfestmények, szentképek gyönyörűen keretelve, valamint egyéb műtárgyak már a legcsékevényebb részletfizetésre kaphatók.

Szabad megtekintés vételkényszer nélkül.
Egész nap nyitva.
Teljes tisztelettel:
Record képtérjesztő Vállalat
budapesti cég.

Havi 2-300 Pengővel szaporítja Havi jövedelmét.

ha elsőrendű szépirodalmi és sorozatos művek részletfizetéses eladására ismerősei körében vállalkozik. Agilis hölgyek és urak személyükről felvilágosító ajánlatokat „Állandó kereset” jelige alatt kér Palladis R.-t. Budapest, V., Alkotmány-u 4.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

Hirdessünk:

A MUNKA

Politikai hetilapban

Az anyagi gondok nehéz napjaiban.

amikor ugyszólván senkinek a kereséte nem fődí a kiadásokat

szép pénzt kereshet

mint 46- vagy mellék-foglalkozással, ha értékes és érdekes könyveinknek részletfizetéses terjesztésére vállalkozik. Mi ugyanis megtanítjuk, hogyan kell eladni könyveket részletfizetésre. A mi kiadványaink mind márkás, irodalmi művek, amelyeknek terjesztésével tehát tisztes tészes megélhetést, vagy mindenesetre szép mellékjövedelmet biztosíthat magának. Még, ma irjon díjtalan ismertető nyomtatványokért, amelyeket szivesen megküld a

„PALLADIS” könyvosztálya
Budapest, V., Alkotmány-utca 4.

Budapesti Nemzetközi Vásár

1928 április 28-tól május 7-ig

A magyar ipar felvonulása

közel 200 szakmában és külön **utépítési-, közséfejlesztési-, energia gazdálkodási-, mezőgazdasági és rádiócsoportokban.**

50%-os utazási kedvezmény!

Részletes felvilágosítás és vásárigazolvány kapható **Budapestben a Vásárlóirodánál,** V., Alkotmány-utca 8.
Salgótarjánon: Az Ipartestület Elnöksége. (A vásárigazolvány ára 3 pengő 20 fillér.)

SINGER varrógépek

rég bevált jó minőségben

Kedvező fizetési feltételek
SINGER VARRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
SALGOTARJÁN
róm.kath. templommal szemben.

Csemegekereskedők, fűszeresek

valódi, enyhe, prima

Juhturó és kevert turó

szükségletüket az Orsz. Magy. Tejszövetkezeti Központnál, Budapest, I., Horthy M. ut. 119-121 szerzik be legolcsóbban. Postai szétküldés fco. fco. utánvétellel 5 kgr.-os vagy nagyobb bödönben, (juhturó á kgr. 2.50 P., kevert turó á kgr. 2.20 P.)

Underwood írógép. Portable és Standard típusok 12 havi részletfizetésre is. Díjtalanul bemutatja Ligeti Imre, Salgótarjánban Fő-utca 303.

FISK CORD

garantiával **autófelszerelési cikkek legolcsóbban**
NAGY JÓZSEF, Budapest, VI. Andrassy-ut34. Telefon 221—97.